

Ea, Toamna

Dorurot

Bogată și rece ba trufașă chiar...
S-a-ntors iarăși toamna gonind al său car.
Și cal îi e vântul, un rece blestem
Stejarii, chiar nucii se-nclină solemn...

Ca visele noastre zbor frunze din ram,
Cu brațele milă cer pomii în geam,
Ea vine cu aur și sânge-n maramă,
Bogată boemă ce balul o cheamă...

Străluce din ochii de prune răskoapte,
Cerceii - struguri vor fi vin într-o noapte,
Tăios ca porumbul ce cântă-n pănuși,
Străbate strâmb gerul făcându-și culcuș.

Cu ziua azi scurtă cu noaptea ei lungă,
Ea e stăpână, belșugul și-l cântă:
I-s rumeni obraji din mere ce ard,
Și pieptul tot pere zemoase ce cad...

Pe umeri poiene cu ghebe și hribi,
Prin mure- n pădure te-nțepi dar nu țipi,
Cât calci tot covor vegetal amortit...
Vrei pururi cu Toamnă să fi-mpărtășit!..